

## ಈ ಅಂಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಇರಲಿ

- ಪಠ್ಯೇತರ ಚಟುವಟಿಕೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಫನ್ ಎನ್ನುವಂತಿರಬೇಕೇ ಹೊರತು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಿಂದ ವಿಮುಖಗೊಳಿಸಬಾರದು.
- ಮೊಬೈಲ್ ನೋಡುವುದು, ವಿಡಿಯೋ ಗೇಮ್ ಆಡುವುದು ಪಠ್ಯೇತರ ಚಟುವಟಿಕೆ ಅಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ. ದೈಹಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗೆ ಆದ್ಯತೆ ಇರಬೇಕು.
- ಮಕ್ಕಳ ಆಸಕ್ತಿಗೇ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಬೇಕು. ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ನಿಮ್ಮ ಆಸಕ್ತಿ ಅಭಿರುಚಿಯನ್ನು ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ ಹೇರಬೇಡಿ.
- ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಲ್ಲದ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯಬಹುದಾದ ಸಮಯವನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಂದ ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ.

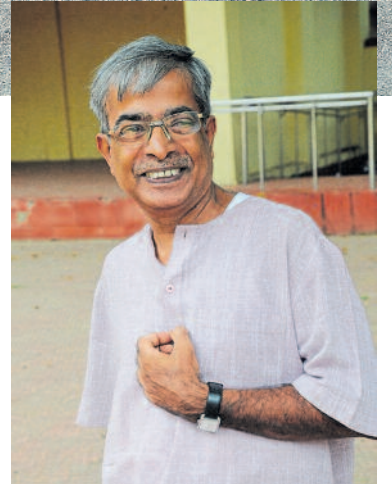


ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಅಲ್ಲದೆ ಇಂಥ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿನ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಘರ್ಷಣೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಗೆಲುವಿನ ಅಹಂ ಅನ್ನೋ ಸೋಲಿನ ಕೀಳರಿಮೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಬಹುದೇ ಹೊರತು ಆರೋಗ್ಯಕರ ಮನಸ್ಥಿತಿಯನ್ನಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಇಂಥ ಪರಿಸರ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಕಡೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಅವರನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಓಟಕ್ಕೆ ನಿಂತ ಕುದುರೆಯ ದೃಷ್ಟಿ ಬೇರೆಡೆ ಹೋಗಬಾರದೆಂದು ಪಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟುತ್ತಾರಲ್ಲ, ಹಾಗೆ. ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಕಲಿಕಾ ವಿಧಾನದಿಂದ ಮಕ್ಕಳು ಟೈಂ ಟೇಬಲ್ ಬದುಕಿನ ಸೇವಕರಂತಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯ ಎಂದರೆ, ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ದುಬಾರಿ ಶುಲ್ಕ ಭರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ತಾವು ಹೂಡಿದ ಹಣ ಸದುಪಯೋಗ ಆಗಬೇಕು ಎಂದು ಆಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಹೆಚ್ಚಿರುತ್ತದೆ. ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ಇದೇ ಆಗುತ್ತದೆ.



### ಮಕ್ಕಳ ಮನಸು ಪ್ಯಾರಾಚೂಟ್

ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಮನಃಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ ಶ್ರೀಧರಮೂರ್ತಿ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಂಚ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. 'ಎಳೆ ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಸದಾ ಮುಕ್ತ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿಯೇ ಬೆಳೆಯಲು ಬಿಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅವರನ್ನು ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳ ಸಂಕೋಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅದು ಹೇರಿಕೆ ಆಗುತ್ತದೆ, ಮಕ್ಕಳು ಅದನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬೇಕು' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಅವರು. 'ಮಕ್ಕಳು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ಯಾರಾಚೂಟ್



ಎಂ. ಶ್ರೀಧರಮೂರ್ತಿ

ಇದ್ದಹಾಗೆ. ಪ್ಯಾರಾಚೂಟ್ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳೋಕೆ ವಿಶಾಲವಾದ ಜಾಗ ಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸು ಅರಳುವುದಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತ ವಾತಾವರಣದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಮಕ್ಕಳು ಯಾವ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಎಂಜಾಯ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡಲು ಬಿಡಿ' ಎನ್ನುವ ಅವರು ಟೀವಿ, ಮೊಬೈಲ್‌ಗಳು ಎಂಜಾಯ್‌ಮೆಂಟ್ ಅಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳಲು ಮರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. 'ಸಂಗೀತ, ನೃತ್ಯ, ಕ್ರೀಡಾ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಶಾಲೆ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಮಕ್ಕಳು ಮಾಡುವ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳು ಪಠ್ಯೇತರ ಚಟುವಟಿಕೆ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ನನ್ನ ಪ್ರಕಾರ ಶಾಲೆಗಳೇ ಯಾತನಾ ಶಿಬಿರಗಳು. ಅದರ ನಂತರವೂ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಓಗ್ಸಶನ್, ವಿವಿಧ ತರಗತಿಗಳ ಹೆಸರಲ್ಲಿ ಅಂಥದ್ದೇ